OPINIÓ: «Una llei segrestada» sobre la llei LGTBI

1 d'abril de 2016

UNA LLEI SEGRESTRADA

Eugeni Rodríguez
President de l'Observatori Contra l'Homofòbia

El 2 d'octubre de 2014, el Parlament de Catalunya aprovava la llei 11/2014, llei per garantir els drets de Lesbianes, Gais, Transsexuals, Bisexuals i Intersexuals i per eradicar la homofòbia, transfòbia i bifòbia.

L'aprovació d'aquesta llei, pionera al món, obeia a la incessable i incansable lluita i mobilització del moviment lgtbi de Catalunya. El text legal recull tots els mecanismes i protocols necessaris per a fer efectiva la no discriminació per motius d'orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere. Al llarg de 39 articles i 8 disposicions, desenvolupa tots els episodis relacionats amb les persones lgtbi des del seu naixement fins a la mort. Enumera els diferents àmbits d'actuació, fent un recorregut exhaustiu des de l'educació, sanitat, treball, esport, privació de llibertat, famílies, drets sexuals i reproductius, tercera edat, transidentitat...

Calen accions concretes com la despatologització de la transsexualitat eliminant la disfòria de gènere com diagnòstic per accedir al canvi d'identitat i estableix la plena igualtat en tots els beneficis implementats a nivell universal com la reproducció assistida per a dones lesbianes i bisexuals-

La normativa consagra el principi uniformador de no discriminació por lgtbifòbia de tot l'ordenament jurídic català.

A nivell educatiu estableix dispositius tan contundents com:

"S'ha de vetllar per la conscienciació i la prevenció de la violència per raó d'orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere i oferir mecanismes als centres perquè detectin situacions de discriminació o exclusió de qualsevol persona per les dites raons. En aquest sentit, s'ha de promoure el desplegament efectiu de plans de convivència amb un èmfasi especial en les mesures de prevenció i d'actuació contra l'assetjament de què poden ésser objecte les persones LGBTI en el medi escolar." (article 12.6)

La llei estableix, alhora un Règim d'infraccions i sancions per poder fer real la fi de la impunitat mitjançant la denúncia administrativa. La part punitiva de la llei contempla sancions com a mètode coercitiu de conductes que atempten contra els drets i llibertats de les persones lgtbi i, més específicament és l'eina para fer front a la transfòbia, bifòbia i homofòbia.

La gran pregunta es sens dubte com és possible que 18 mesos després els efectes d'aital dispositiu antidiscriminatori no s'hagi deixat notar en la plena igualtat de tracte respecte les persones lgtbi.

La resposta es molt senzilla. La llei ha estat segrestada durant tot el mandat de l'anterior govern de la Generalitat. Com és sabut CIU, malgrat votar a favor del text, mai no ha apostat políticament per la implementació de la llei 11/2014, no només no ha dedicat mitjans i recursos econòmics i de personal al seu desplegament ,si no que de forma diguem-ne perversa, ha intentat desnaturalitzar-la i deixar-la en pur paper mullat. Tota llei requereix de diferents reglaments específics que facilitin i activin l'engranatge que mogui els diferents dispositius creats per accedir a la plena equiparació de drets.

Com apuntem, la direcció política en matèria lgtbi de la Generalitat "va segrestar" la llei evitant d'aquesta manera la seva implementació i conseqüentment paralitzant els seus esperats beneficis. La Plataforma LGTBICAT ha denunciat públicament en innombrables ocasions aquesta aberrant conjuntura reclamant que s'elaborin els decrets necessaris per començar a desenvolupar les mesures contemplades en el seu articulat tendents a eradicar tot tipus de lgtbifòbia.

És obvi que una llei por si sola no és prou per aconseguir les nostres metes de llibertat i de transformació social, i per descomptat, sense lluita i mobilització al carrer és molt difícil canviar i trencar l'entramat hetero patriarcal. Però també és convenient saber reaccionar davant d'un govern que segresta una llei per por al seu potencial de canvi en les polítiques que concerneixen els drets lgtbi.

Tenim presa, no tenim perquè esperar més temps per veure implementat de forma precisa i adequada tots els mecanismes d'una llei aconseguida amb el nostre esforç i que exigim que sigui rescatada i situada entre les prioritats polítiques de l'actual govern. Tenim pressa i molta ràbia davant dels innombrables casos de violència i discriminació envers el nostre col·lectiu.

És convenient saber reaccionar davant d'un govern que segresta una llei per por al seu potencial de canvi en les polítiques que concerneixen els drets lgtbi